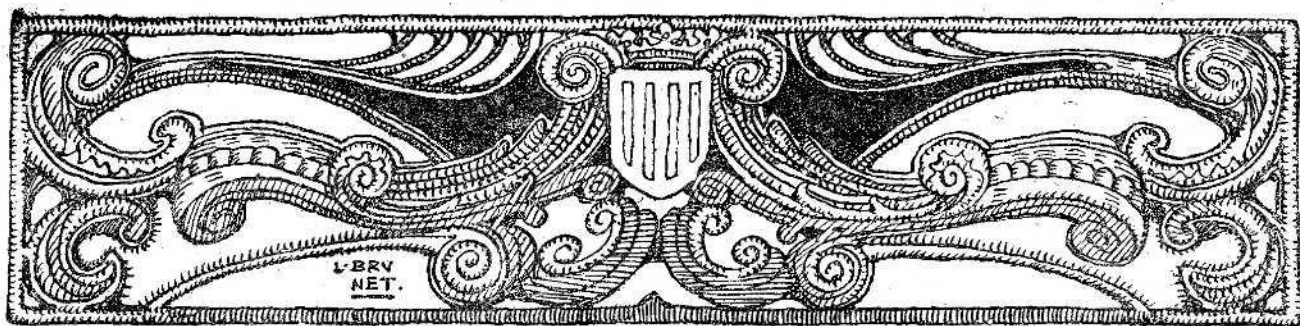

RENAIXEMENT

Setmanari Republicà Nacionalista

Portaveu de les esquerres del districte del Vendrell

ANY II - NÚM. 65

30 de Juny de 1923

SUBSCRIPCIÓ

Vendrell. . . 2.00 ptes. trimestre
A fora. . . 2.50 » »

PRELI: 25 cènts.

Direcció: Mar, 5, Teléfon 808

Redacció: Centre Republicà Nacionalista, Teléfon 801

VENDRELL

No es tornen els originals

Dels articles ne responen els autors.

Anuncis a preus convencionals

AIXÓ NO!

LA «Confederació Nacional del Treball d'Espanya» ha fet public per mitjà de la premsa el següent *edict*e:

Confederación Nacional del Trabajo de España

A todas las Regionales, Comarcales, Sindicatos y a todo el proletariado en general.

SALUD:

En vista de la magnitud que alcanza el actual conflicto de Barcelona, que influye poderosamente en la marcha de la organización, este Comité acuerda y determina que todas las organizaciones obreras de España declaren el boicot absoluto a todos los productos de importación y exportación de Cataluña, sean cualesquiera las clases y condiciones.

Esperando que cumpliréis y haréis cumplir esta decisión prestando vuestra solidaridad a los trabajadores de Cataluña, os saluda, por la Confederación del Trabajo de España.

EL COMITÉ

Barcelona, 27 junio 1923.

(Se desea la reproducción en toda la prensa obrera).

Aixó nó! Una lluita de classe, no pot esser mai una guerra covarda contra un poble; una regeneració social no pot fonamentar-se decretant un setge vesànic contra d'una nació, car decretar contra la riquesa d'un poble, es detentar contra d'ell mateix, perquè la vida d'un poble es patrimoni general sense distinció de classes.

Nosaltres homes democràtics per romanticisme i per temperament, que sempre hem mostrat una franca simpatia pels moviments obreristes, no podem per menys que condemnar indignament aquesta disposició de tirànica impotència que pretenen imposar-nos els de fora.

Volem Catalunya rica, plena i lliure i quan evoquem aquesta suprema aspiració, la majoria dels catalans, no mirém ni homes, ni estaments, quin serà doncs l'obrer capaç de deixar que es sembri de sal la seva propia terra? Quin serà el fill de dona catalana capaç de consentir que s'assassini així a la seva mare Patria?

Ai si així fos, en nom de quina Justícia, podrien els obrers catalans bregar per les seves reivindicacions!

La Raó triomfadora

LA Raó es sempre triomfadora. Per çó mai tenim que desconfiar de la Raó, car per postergada que es vegi, sempre ve un dia o altre que resplandeix amb tot el seu esplendor.

La Raó dintre el caire social, comença ja a il·luminar-nos després d'haver transcorregut un gran nombre de generacions, vivint completament divorciats els obrers manuals i els obrers intel·lectuals.

L'intel·lectualitat universal, sembla per fi desistir dels seus errors exagerats d'egolatria que la privaven d'agermanar-se amb els elements manuals productius. L'actitut pasiva i fins quasi indecorosa que la majoria dels intel·lectuals, des de temps molt remot, venien observant respecte a les classes que consideraven inferiors els feia considerar que podien viure placidament sense la convivència dels demés elements productius, més per fi han comprés que estaven confusament mancant a un dels mes sagrats deures d'humanitat, deixant de fraternitzar amb les classes humils a les quals tant podien haver ajudat a emancipar derramant damunt d'elles el seu inapreciable manantial de raó, de veritat i de cultura, que tant bellament pot conduir als homes desheretats per els camins de la bondat, de la puresa i de la veritat.

L'intel·lectualitat caduca ha sigut i segueix essent encara un fre que reté in-humanament el pas a tots els progresos encaminats a una mes gran equitativitat social.

La Natura dona cerebres multi-superiors no per a el bé particular dels seus fills privilegiats; ella es la mare de la societat, la que l'alimenta i l'educa, i la que vol per a tots els sers aquella fonamental igualtat humana, tantes voltes predicada i sublimada per els mes portentosos genis de l'humanitat com Sócrates, Platón, Aritóteles, Plutarc, Tolstoi, Jesucrist, etz..

La Natura estableix privilegis, per a el bé comú per a regularitzar i contrarrestar amb ells, els defectes i els instins bestials que giten continuament tots els ordres de la vida.

La Raó flameja mes esplendent i mes pura quan amb mes humanitat i amb mes dignitat es col·labora per a practicar el Bé, que pot arribar a elevar al ser humà al grau mes elevat de virtut i de perfeccionament.

Sense dubte de cap mena pot esperar-se que l'intel·lectualitat moderna sabrà respondre al sagrat compliment del seu deure, lo que no ha

sabut mai fer l'intel·lectualitat rastrea, estrenyent els lligams dels organismes dirigents i els dels organismes productius per a que agermanant fins al extrem maxím, el capital i el treball, aportin a una sòlida gradesa tots els seus valors i es converteixi aquesta en una perdurable felicitat per á l'humana especie.

E. JORNET MERCADÉ.

PÁGINES HISTÓRIQUES

EL DECRET DE FELIP V

MOLT ans del 29 de Juny de 1707 començà la decadència nacional de València; pero fins aquesta fetxa no es consumà el nostre esborrament com a poble lliure. El representant aleshores de la Monarquia castellana, Felip V, per mig d'un Decret, que encara està vigent, abolí nostres furs i privilegis i ens unificà amb Castella per el "*justo derecho de conquista que de ellos han hecho últimamente mis armas*".

Aquestes son les paraules odioses que feren l'actual *unidad nacional* tan estimada per alguns. Qui no es considere esclavitzat després d'escoltarles es que no mereix ser lliure.

Per aquest dret de conquesta, Felip V acordà "*reducir todos mis reinos de España a la uniformidad de unas mismas leyes, usos, costumbres y tribunales, GOVERNÁNDOSE IGUALMENTE TODOS por las leyes de Castilla*".

Mireu si patim o no un esclavatge! Mireu si va esser la voluntat dels valencians o la força de les armes (*el justo derecho de conquista*) lo que ens unia a Castella i ens feu acceptar les seues lleis!

Podrà haver valencians que, per desconexença històrica, no senten la desgràcia de la nostra Patria i es consideren damunt ciutadans lliures. Pero mentres subsistixca aquell Decret, viu reflexe d'una época d'unitarisme, nosaltres serem un poble sotmés a una tirania, menyspreuat per el poble dominador.

Tants anys de esclavitud sobre la nostra terra no han conseguit llevarli el seu caràcter. Ens prohibiren la llengua, ens unificaren amb Castella, pero el nostre poble, adhuc en les époques de més inconsciència, sempre ha conservat la seua personalitat, mai s'ha fós amb el poble extrany.

Perxó cal, valencians, que renaixca amb nosaltres la dignitat d'homes d'una patria conquerida a la força i sotmesa a altre poble.

Pitjor que les lleies estranyes i que la tutoria dels altres, es l'abjecció del conformisme.

"Patria Nova"

Valencia Juny 1923.

De R. O. res, ni l'Alcalde!

ARA, justament ara, quan el Govern (q. c. p. d.) s'ha declarat partidari de l'autonomia municipal, ens diuen a cau d'orella, que el nostre Reial Ordenat, va enfadar-se en malahora, per els nostres consells que fan a la bona de Deu varem dedicar-li en un dels nostres números passats.

Si que ho sentim, encara que quan se posa l'amistat per entremig d'una advertència, entenem nosaltres que no le que haver-hi cap mortificació, i si hi es, no queda altre recurs que... pendre paciència, i endavant i *buenas*.

Segurament que aquest enfado del Sr. Josepet, no farà per aixó que nosaltres desistim de fer els possibles per portar-lo per bon camí, malgrat ell continuï enfadant-se i continuï no recordant-se que no molt temps abans d'esser regidor i del seu nomenament de R. O. perteneixia en cos (i no diem amb ànima perquè no som amics de ficar-nos on no ens demanen) al Centre Republicà de nostra vila.

Per aixó doncs el senyor Josepet ha de suposar (sense enfadar-se) que quan se fan claudicacions d'aquesta naturalesa, es molt natural que ens creiem en el perfecte dret de donar *consells* i majorment tractant-se d'un home devingut public per art d'ençantament.

Ja ho diu la dita: qui no vulguí pols que no vagi a l'era, i que la vanitat o la tonteria fan fer molts papers ridículs-etz.

Desenganyint-se, aquesta vila eminentment republicana i catalanista, no pot deixar sense protesta que el Govern, aprofitant-se d'elements poc escrupulosos en materia política, hagi trobat un home capaç de volguer ostentar de Reial Ordre, la mes alla representació Municipal de la mateixa.

Tota vegada que avui aquesta classe de nomenaments son rebutjats pel poble, es molt natural, que qui vol posar-se en front del poble, el poble correspongui en contra d'ell. S'ha d'esser mes delicat i quan no's posseeixi aquesta delicadesa, s'ha d'acceptar bonament totes les conseqüencies que de tal conducta puguin derivar-s'en.

Insistirem novament i ho reproduïrem en totes les ocasions que estimem pertinents, que el senyor Josepet està actuant en un carrer amb tot el fastic i menyspreu de la gent assenyada de la vila ja que els elements caciquistes afortunadament per aquesta localitat no compten ni amb simpaties ni amb confiança, ni amb forces suficients per poguer representar-la, i volguer representar a la vila amb carrer de Reial Ordre, es un repte que es fa al poble i en aquet cas senyor Josepet, no li ha de causar cap estranyesa que de tant en tant, rebí demostracions que li siguin poc falagueras per l'actitut que s'ha col·locat i que alguns mals amics l'han conduït.

També sabem que després de tot, el millor favor que podria fer-se-li, seria obligar-lo a dimitir del carrer amb que varen embarcar-lo, apesars de l'afició que pugui tenir-hi, doncs per fi sembla que s'està donant

compte que's un vestit que li ve ample i no hi ha res que vesteixi tant poc com els vestits que no es porten fets a mida, o...sinó que ho digui en Galimany que es sastre i alcalde de barri a la vegada.

Per altre part, segons se diu, els regidors d'aquest Ajuntament, no han tingut interès per ara, a fer-li aquest favor, per obligar-lo a que la mateixa petulancia i nul·litat, que son els unics dots que favoreixen al nostre admirable amic polític, dintre la política, el facin fracassar d'unanimerament estrepitosa en la gestió d'aquesta alcaldia.

Ja ho va dir en Romanones, que's més difícil trobar un bon alcalde de Reial Ordre, que fer sortir castanyes d'un carbasser.

En Romanones diu aixó i nosaltres ofegim, que de Reial Ordre no'n volem ni la Republica, ni l'autonomia.

Si no en volém la Republica ni l'autonomia ja comprendrà senyor Josepet que no estarem pas disposats a aguantar-lo, a vosté per la seva graciosa persona ó per la seva bella cara.—EGO.

De l'Ajuntament

SESSIÓ DEL 26 DE JUNY

Presidint l'alcalde del rei, el senyor Josep Soler, amb l'assistencia dels regidors senyors Vidal, Company, Socias, Grau, Esverit i Pagés, es dona començ a la sessió llegint-se l'acta de l'anterior la qual queda aprovada.

Es presentada una instancia de Anton Montserrat, demanant permís per emblanquinar la façana de la casa nums. 49 i 51 del carrer del Dr. Robert.

El senyor Socias notifica al Consistori que trobant-se una bona part de la taulada de l'ermita del barri de Sant Salvador amenaçant ruina, l'encarregat de dita ermita, ha promés que ell s'encarregaria bohemament de la reparació que hi cal, si l'Ajuntament per aquestes obres es comprometés ha suministrar-li el material indispensable; vista aquesta proposició, el Consistori acorda que dit assumpte passi a l'estudi de la Comissió de Foment per a que el dictaminí. Aiximateix el senyor Socias proposa que vista la preponderancia que sembla que el public dona als partits de futbol que d'avui endavant se celebraran al nou camp d'esports, posar fora molt convenient que en festes senyalades es regués el paviment que des de el Bar-Esport conduïx a dit camp per a evitar en lo possible la molta pols que en aquell troç s'hi sol congriar-se.

El Sr. Pagés expressa la seva estranyesa d'haver vist que els agutzils fessin us d'unes noves vares, sense que ell sapiga que per res s'hagi consultat al Consistori, i que per lo tant ell no pot deixar de doldres de que la presidencia no cregui a l'Ajuntament mereixedor d'aquesta deferencia.

La presidencia excusa aquesta queixa dient que vegent que els agutzils anaven per tot arreu provistos d'unes vares molt impropies d'uns empleats municipals i creient que alló era una deficiencia de facil subsanar, havia fet que es proveïessin d'unes vares conformes al seu us i que considerant una fulesa aquella disposició, per aixó no n'hi ho havia portat en Consistori.

I no havent-hi res mes a fractar es doná per acabada la sessió.—ZADIG

Jornada de gloria

Dies ha tingut la Pàtria de gloria i de llibertat

«Deixondet, poble deixondet,
tu que sents corre en tes venes noble sang,
que aquest jorn es jorn de lluita,
i es el jorn de la nostrada llibertat!
Fins les pedres ja mos criden
per a dir-nos: Gent de raça catalans;
que espereu a treure a fora
l'opressor que tant deshonra vostres llars.
A les armes ¡Sies lliure!
no et defuris ni amb temences ni amb pietat;
combatent a gent maligne,
siguis fort contra opressors i vils tirans
Nostres armes venjadores
sap be el mon com revenjaren fets passats.
Siguis fort i siguis lliure
vulgues ser-ho, català!»

Aquestes paraules deia
l'home mes vell del poblat,
mentre sentien rebatre
contra els murs del poble brau
el plom que foragitaven
els fusells dels mercenats.
La campana s'enardia
així també els catalans;
la bandera amunt llensava
son es-patec d'or i flams;
els trabucs gitaven ferro,
fumera i foc per l'espai...
Des de les golfes mes altes
ja es veu l'enemic com cau,
com s'esparsa, com recula,
com s'allunya camps enllà;
com el poble l'acorralla,
com a fera sagnejant.
Despres regna un gran silenci,
despres uns crits retornants,
despres uns cants de victòria,
i uns esclats de llibertat!

J. FONTANILLES

ESPORTIVES

Inauguració del "Estadi Vendrellenc"

F. C. Barcelona 2 / Gracia Sport Club 1

Com anunciarem tingué lloc el passat diumenge l'inauguració oficial del nou camp que ha sigut batejat amb el nom de «Estadi Vendrellenc» essent benèit abans delencontre pel Reverent Arxiprest d'aquesta parroquia Mossen Elies Elies, acompanyat en ses ordres, el Pbre. de la mateixa Mossen Lluís Vendrell.

Per aquesta festa es confeccionà un encontre futbolístic entre dos citats equips de la capital catalana, disputant-se al ensem una valiosa copa oferta per el propietari dels terrenys del Estadi, Don Joan Ferrer Nin.

Dita festa resultà un grandios éxit per tots conceptes no escatimant ningú els elogis de que el Consell Directiu del Club d'Esports, s'ha sabut fer mereixedor.

No serem nosaltres qui resenyarem pas a pas les diferents jogades que'ls realitzaren en dit encontre, ja que per mediació de la premsa diària d'arreu de Catalunya, aquest ens ha sigut prou bellament ressenyada amb tota prodigalitat.

Alinearent-se en dit encontre, pel Gracia Sport Club, els següents equipiers: Palau, Saura Vidal, Plaza, Sales, Cortés, Lapena, Sastre, Roig, Peidró, Oriols, i pel Barcelona: Altés, Samitier, Conrado, Bosch, Blanco, Ollé, Costa, Piera, Willer, Lakatos, Paló. Per no haber-se presentat Uriach, que debia defensar la porta barcelonista, ocupà el seu lloc Altés, el porter local, sortint admirablement airos del seu comés, dins ses facultats, que acceptà dit lloc manifestant abans que no's consideraba apte per mereixer aquell lloc.

Comandà l'encontre Lopez, arbit colegiat, llevant el kik-kof el senyor Alcalde d'aquesta vila Don Josep Soler.

Durant la primera part no's marcà cap tanto per lo que resultà aquesta qualcom, desinteressada, no així la segona, que de començ ja presenciarem forts avançaments per ambdues parts obtenint Piera el primer tanto d'una combina de Lakatos. No tardà el Gracia a empatar cuidant-se Roig d'un corner per a obtenir-lo. Un nou atac del Barcelona, no es gol per miracle, n'obstant poc temps després malgrat la notable defensa que feu Palau en el seu marc, Willer aconseguí el desempat, quedant el Barcelona guanyador per dos tantos a un i al ensem poseïdor del trofeu que fou entregat pel donador al capità del equip en mig dels mes vibrants aplaudiments.

A la mitja part el campió de Catalunya en carreres pedestres, En Pere Arbulí del Barcelona feu una demostració, amb un estil admirable corrent 1.500 metreso sian 6 voltes al camp, cubrint-les en 5 minuts i 5 segons obtenint una ovació al finilitzar aquestas.

Valls Deportiu, 1
F. C. Vendrell 3

Ahir, festivitat de Sant Pere contingueren els citats equips un encontre en el nostre «Estadi» sortint guanyador el Vendrell, malgrat haver-se presentat amb cinc reserves, per 3 tantos a 1.

L'equip Vendrellenc s'alineà de la següent manera: Altés, Nin, Marqués, Angrill, Trainer, Robirosa, Mascaró, Eloy, Rovira i Urgell, essent l'encontre arbitrat molt imparcialment per un acompanyanant del equip foraster.

Per a festejar aquesta victòrie obtinguda amb la cooperació improvitzada dels nous elements que integraren el nostre equip, a la nit tingué lloc un sopar íntim en el que hi regnà la mes cordial i franca germanor.

BONSOMS

Apet d'honor

Una bella festa de remerciament i aprecí vers els equípners que defensaren els colors del F. C. Barcelona el passat diumenge, fou la que portá a cap el Consell Directiu del Club d'Esports el passat dilluns, la qual consistí en una visita a la platja vendrellenca de Comarruga celebrant-s'hi en ella un apat en honor seu.

A dita festa s'hi associá un nombrós grup d'admiradors del Barcelona que no baixarien d'una cinquantena.

L'apat fou servit amb tota esplendidesa pel acreditat Hotel Bellamar, instalat en aquella platja, que actualment regenta don J. Mir, el qual transcorregué verament cordial i alegre.

La festa fou presidida pel delegat del Barcelona senyor Viñas, no faltant al destapar el xampany els brindis corresponent.

Noves i Comentaris

Trobant-se malalt el Secretari del Juliat de primera Instància i Instrucció d'aquest partit, En Lluís Maria de Nín Mañé, ha sigut nomenat substitut En Josep Ferret Bassa, Secretari del Tribunal municipal d'aquesta vila, havent-se encarregat d'aquesta darrera Secretaria, com a suplent En Pere Plana Mañé.

El dilluns d'aquesta setmana, les senyoretes Paquita Borrell i Remei Montserrat deixebles de l'"Academia de Música" de Ivern-Ribas, d'aquesta vila, foren presentades per la professora de l'"Academia Granados" de Barcelona, senyora Antònyia Jovés, on s'examinaren de Piano i Solfeig (quart curs) obtenint les dugues els primers premis per cada una de les assignatures.

Es bellament esperançador l'anar recollint aquets brillants resultats que de fora de la vila ens retornen els examens i que tant enalteixen a la nostra població i tant posen de lleu a les escoles que els aconseguen.

Per ells rebim avui l'"Academia de Música" Ivern-Ribas, les senyoretes Borrell i Montserrat i llurs famílies la nostra mes coral enhorabona.

De la Superioritat i Comunitat de les Mares Escolapies de nostra vila, hem rebut una atenta invitació per a la vetllada lírica-literària que com a fi de curs, tindrà lloc diumenge dia 1 de Juliol a les cinc de la tarda, en el jardí de llur col·legi.

Ahir, festa de Sant Per, en el col·legi de les Mares Essolapies foren obertes al públic dugues interessants exposicions de treballs escolars i labors manuals.

La primera, artísticament instalada en el Saló d'Esbarjo, de dit col·legi pot dir-se que constitueix una claríssima manifestació de bon gust i d'elegància, que palesa l'acurat ensenyament amb que son encaminades les deixebles. L'altre que caracteritzada per una pràctica i

escaient senzillesa, ha sigut instalada en una de les classes de nit del Patronat de Santa Anna, està integrada so-lamet per labors i treballs de les alumnes que testimonien un senyaladíssim mèrit.

Aquestes exposicions per a que tothom pogués visitar-les, permanixerán obertes, la dels treballs escolars, fins el dia 8 del pròxim Juliol i la de labors, fins el dijous vinent.

Amb un èxit verament brillantíssim ahir tingué lloc en nostra vila la celebració del Festival Motorista que fins al present hem vingut anunciant, el qual per manca de temps ens veiem impossibilitats de ressenyar com es mereix, concretant-nos en donar compte del resultat de la cursa que fou la següent:

Motors 1000 c. c.: Primer Vidal, segon Macaya, Tercer Escaler.

Side-cards 1000 c. c.: Primer Carrion, segon Canals, Tercer Vidal-Valero.

Motors 750 c. c.: Perpiñá.

Motors 560 c. c.: Primer Winke, segon Vie.

Motors 350 c. c.: Alá.

Motors 250 c. c.: Fradera.

Velo-motors 125 c. c.: Primer Martí, segon Bru-guera.

Volta de regularitat de Side-cards: Carrecon.

Volta de regularitat de motors: Primer Alá, segon Perpiñá.

Volta mes ràpida de motors: Vidal (18'39 minuts)

Els corredors que foren ovacionats per les autoritats i el nombrós públic que assistia a les tribunes, a la tarda passaren a recollir llurs corresponents premis que foren repartits en el Saló d'Actes del Centre Industrial on poguerem felicitar a la Comissió Organitzadora de tant esplendit festival.

SECCIÓ OFICIAL

La Caixa de Credit i Estalvis de Vendrell, participa al públic, que a partir del primer de Juliol pròxim, en compliment de lo acordat per el Consell Superior Bancari, abonarém els següents interessos que son obligatoris per tots els Bancs i Banquers inscrits en la Comissió Regia d'Ordenació de la Banca Privada, creada per l'Estat per a revestir de les degudes garenties les operacions dels Bancs nacionals que a la mateixa perteneixen:

Contes corrents a la vista, 2 i mig per 100 anual.—
Contes corrents de la classe obrera amb 8 dies de pre-avis, 3 per 100 anual.—Contes corrents de la classe obrera a 6 mesos plaç, 4 per 100.—Contes corrents de la classe obrera a 1 any plaç 4 i mig per 100 anual.

Vendrell Juny 1923.—El President, *Pau Palau*; el Secretari, *Josep Gay*.

Registre Civil

Dels dies 21 al 28 de Juny.

NAIXEMENTS: Mercé Puigibet Calaf, Montserrat 42
DEFUNCIONS: Pere Esvertit Borrell, de 62 anys, Cristina Baixa 50.

MATRIMONIS: Francisco Prós Bundó amb Rosa Tous Martí.

Roda de Bará

CONTESTANT AMB MES PREGUNTES

NO se per quina *altruista* indicació, acabo de rebre "El Vendrellense" del 23 del corrent (1) del qual m'he empassat el *malaguanyat* escrit que tant *airosament* me dedica el flamant Alcalde de Roda, i la veritat, he sofert tal desastral efecte, que no volia malgastar paper, ni tinta, per a contestar-lo pero com que el maleit estat actual de Barcelona, m'obliga a tenir el negoci entrebancat, he decidit entretenir-me una estoneta contestant a tant admirable com fins avui desconegut articulista.

Com que els primers carrecs que m'*atribueix* l'aludit escriptor (?) els acompanya amb un obligat *degralla* i amb un bon espetec de *cornet*, no faltant-hi mes per a fer orquestra plena, que la guitarra d'En Geroni, crec que els conseqüents comentaris ja els acabarà de fer el mateix jovent de Roda.

En quan als demés insults, pistoles, garrots, destrallons, dagues i fins canons del 42, crec que deuen haver d'existir, ja que moltes vegades hi ha home que necessitem d'aquestes i moltes altres armes per a poguer defensar-se.

Es veritat també que en el mon hi han homes de sort i que al morir-se els seus pares, els cau l'herencia a sobre com una gracia beneida; pero diñosos i afortunats, aquells, que sense que tindre de plorar cap defunció, els porten a casa seva mateix, sense intervenció de cap notari, els milers de duros embolicats amb fulles de tabac, per persones que no han sigut ni pares, ni padrins. Te raó *Don Juan*, la sort es de qui la troba, i no de qui la busca.

Deixem però, apart aquestes tonteries i anem a lo serio de la qüestió:

Jo pregunto: Quantes pessetes cobrava el poble de Roda de les aigües, abans d'ocupar l'alcaldia En Josep Martí Mercader (a) Martinot? Qui era alcalde quan es realitzaren les mes importants millores a la població? Qui fou l'autor de que avui el poble de Roda cobri diners d'aigües?

El poble te la paraula.

I continuo: Com se li pagaren tots aquells desvetllaments i sacrificis a n'el Martinot? Llensant-lo, despreciant-lo el mateix *Estat Major* que avui domina, gracies al indiferentisme i al abandó dels demés i que mort aquell bon patrici, avui es cuiden de repetir l'història amb els seus mateixos fills.

Vegis sinó: Quan va instal·lar-se l'electricitat a Roda ara farà uns set anys, qui era Alcalde? Un dels fills del Martinot, el qui compagina aquestes ratlles, aquell que segons l'escrit del alcalde actual de Roda, les millores que ell va fer, consistiren en la construcció d'un pedróg de...pedra de 15 pessetes. I deixant altres petites coses que no cal retreure, la fàbrica de Roda, qui l'ha establert? Un dels fills del Martinot, aquest que a sota firma,

aquell que segons l'escrit del batlle d'avui, no va fer mes que fer instal·lar un pedróg... de pedra de 60 rals.

I vostè *Don Juan Mercadé*, *Alcalde Constitucional de Roda Bará* que ha fet?... Ni un trist pedróg... de fang de 60 centims.

L'ajuntament actual fa un any i mesos que actua i amb tant de temps ha arribat a comprar una casa per 3.000 pessetes (Casa que es pot fer amb cinc minuts ja que l'Ajuntament pot contar amb un marge, gracies a n'aquell home que es deia Martinot, el qual essent ell alcalde, el poble va guanyar el plet de les aigües). Aquesta casa fins avui, sols serveix per a magatzem de dragons i ratolins, no mancant entretant qui diga, que dintre de poc serà ocupada per uns verencjants...

En el mateix escrit de *Don Juan* es diu que quant jo era alcalde, es cobraven de la C. ^a del ferro-carril de M. Z. A. 1100 pessetes anuals d'aigües i que al deixar jo la vara, s'en cobraren 6000 i picu; per consegüent s'han cobrat des de aquella data de 40 a 46000 pessetes.

Ara, bé; el meu sustitut fou En Domingo Ventosa, el sustitut d'aquest En Ramon Mercader i el del Sr. Mercader el propi *Don Juan*. Entre tots tres podrien dir al poble que s'en han fet d'aquestes 40 o 46000 pessetes?

Estic seguríssim que des de que ens tornem periodistes no sols el nostre poble, sinó el districte en pes tindrà interés en recollir una resposta, a no esser que alguns confonguin aquest país amb una cabila de Sidi-Driss-Ben-Romanços...

En quan als *pistolers* que al·ludeix en "El Vendrellense" no crec que ningú tingui el dret de donar aquest infamant qualificatiu a homes que mes entesos que jo en materia electoral vingueren a mi amb el fi exclusiu de veillar per la legalitat de una elecció ja que a plena veu s'assegurava que tot el Cens de Roda seria entregat al Sr. Plandiura a canvi d'INFLUENCIES.

El mes gracios de tot l'escrit, ha sigut sens dubte alló del conill de Càn Llorens. Permiteu-me doncs que tambe a n'aquesta *gracia* jo hi afegeixi; que mentre jo he invertit una pila de mils pessetes entre el poble treballador, hi han hagut homes, que portant sempre el nom del poble a la boca i poguent donar-li un moç de pá han preferit repartir-lo per les seves conveniencies entre els obrers de Creixell.

I ara prou. No penso contestar a cap mes insolencia escrita. S'hi ha qui desitji aclarir tot el que passa i ha passat a Roda alcarem una tribuna pública en mig del poble perque aquest pugui julgar. Per la meua part no deixaré d'invitar-hi a tot el districte de Vendrell, encara que ja se per endavant que no tindrà la sort de que ningú accepti aquesta noble i franca contraversia que proposo...

Son els mateixos!...

JOSEP MARTÍ NAVARRO

(1) Prengui nota la Direcció de "El Vendrellense", de que amb mi no hi ha res a fer, per lo que poden estalviar-se la molestia d'enviar-me dit periodic que ni regalat el volem veure per casa.

La Riba

NOTICIARI

—De retorn de son viatge de noces per les mes importants poblacions de Catalunya i Espanya, es troben entre nosaltres, En Josep M^a. Montseny acabat propietari de Picamoixons i sa muller Na Josepa Lladó filla del Jutge Municipal d'aquesta vila.

—Els veïns del barri conegut per «La Rápita» venen fent-se mereixedors de tota lloança per haver convertit amb el seu constant esforç aquella barriada fins avui oblidada en el mes complert abandó, en un ufanós i ben cuidar jardí, Caldria ara solament que perque dita millora fos mes acabada, que el Municipi dongués les oportunes disposicions per arranjar el desaigua en ell existent que fa impossible el transit en dies de molta pluja.

—Degut a que certes paraules dites per el nostre batlle, en una de les sessions passades, mortificaren la dignitat del primer finent d'alcalde i demés companys de Consistori, dilluns dia 18 del actual, el nostre Ajuntament no pogué celebrar la sessió de segona convocatoria que li pertocava, per no haver-hi cap regidor que es prestes a presidir-la.

—Per manca de primeres materies, la fàbrica de teixits de nostre bon amic En Valentí Iglesias, ha tingut que parar forçosament.

EL CORRESPONSAL
ESTANISLAO JANÉ

Pla de Cabra

LLOABLE INICIATIVA

Ens assabentem que un nombre de catalans de Plá deCabra que resideixen a Camagüey han tingut una pensada d'una tan pura i alta valor patriótica que si sovintejés arreu no dubtem que en ben pocs anys deixaria catalanitzada toia la nostra Pátria.

S'han reunit i han acordat que cada sis mesos, mitjansant un tribunal format per tres homes competents de Plá deCabra, se premiin amb *cent pessetes* al noi i noia que, en examens que's celebrarien, escriguessin i llegissin millor la nostre estimada parla. Han repartit unes fulles vibrants, escampant-les profusament per tot el poble. La importancia de la retribució i llur freqüencia fán preveure, a Plá de Cabra, una forta i indestructible renaixensa patriótica.

Tan de bo que la norma dels fills de Plá Cabra sia seguida pels catalans d'altres indrets.

EL CORRESPONSAL

IMPRESA BARNADAS — SANT SEBASTIA, 2
VENDRELL

Sastreria a la mida - Basar de confeccions

DE

Joan Toldrá

Successor de l'antiga Casa Cerdanyés

Variat i extens assortit en genres de les mes altes novetats
Completa col·lecció de vestits per a homes i nens

Preus verament limitadíssims

Plaça Vella, 6

VENDRELL

RAMON CALMET

MECANIC

Sant Sebastiá, 27

VENDRELL

Especialitat en reparacions de
autos i motocicletas

Pesses de recanvi «FORD»

Cámeres «PIRELLI»

CENTRE DE SUBSCRIPCIONS

ANTON JORDANA LAMIC

*Representant de l'Impremta
de J. M.ª Recasens de Montblach*

Santa Coloma de Queralt

BASAR DE CALÇAT

DE

FRANCESC FARRENY

Montserrat, 12 - pis - VENDRELL

CALÇAT PER A HOME, COSIT DES DE 16'50 PTAS.

» » » SENYORA » » » 11'— »
» » » NENS » » » 2'50 »

Tipus d'última novetat en xarolina : Calçat
sòlid : Material de primera classe : Preus
economics

Sastreria Pau Guasch

Ex-tallador de la Casa Cerdanyés

GRANS NOVETATS EN ESTAMS, GABARDINES
FRESCOS, DRIL DE TOTES CLASSES I ALTRES
ARTICLES

Variat assortit en pantalons fantasia
PREUS LIMITATS

Baixada, 6

VENDRELL

Fonda del Comerç

DE

SALVADOR BUNDO (a) TUIS

Espléndides habitacions amb departament de bany
Garatge i autos de lloguer, a 1, 1'50 i 2 ptes. kilometre.
Olis i benzina a 68 ptes. els 100 litres.

Passeig de Castelar, 12

VENDRELL